

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudkyň JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci žalobců a) **PhDr. M.J.** a b) **Ing. J. J.**, zastoupených JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5, proti žalovanému **Městskému úřadu Říčany, stavebnímu úřadu**, se sídlem Melantrichova 2000, 251 01 Říčany, o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve věci poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“),

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen do 15 dnů od právní moci rozsudku vyřídit žádost žalobců a), b) o informaci podanou dne 2. 8. 2011 ve věci řízení o žádosti o územní rozhodnutí a stavební povolení ke stavbě „Úprava zahrady na pozemku parc.č. 93 v kat. území Louňovice“.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům a, b, náhradu nákladů řízení ve výši 12 880,-Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich právního zástupce JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta se sídlem 150 00 Praha 5, Kořenského 15/1107.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhali ochrany

proti nečinnosti žalovaného, který dosud nevyhověl jejich žádosti o poskytnutí informace podle informačního zákona doručené žalovanému dne 02. 08. 2011. Touto žádostí výslovně odkazující na informační zákon žalobci požadovali po žalovaném sdělení konkrétních nedostatků, tedy přesnou specifikaci doplnění nad rámec toho, co již doložili, jejich žádosti o územní rozhodnutí a stavební povolení ke stavbě „Úprava zahrady na pozemku parc.č. 93 v kat. území Louňovice“ v návaznosti na obecnou formulovanou výzvu žalovaného k doplnění této žádosti, v níž bylo pouze odkázáno na přílohu č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. specifikující rozsah a obsah projektové dokumentace.

Uvedli, že žalovaný na žádost nereagoval v intencích procesní úpravy obsažené v informačním zákoně. Jak plyne z příloh žaloby, žalovaný jim sdělením ze dne 29. 08. 2011 jakožto „žadatelům o podání informace dle zák. č. 106/1999 Sb.“ pouze sdělil, že územní a stavební řízení bude pokračovat seznámením účastníků s projednávanou věcí, na což naváže vydání rozhodnutí ve věci samé. V podání doručeném žalovanému dne 12. 09. 2011 žalobci namítli, že sdělení nebylo vydáno v zákonem stanovené lhůtě a ani neobsahovalo požadované informace a že si proto na postup žalovaného stěžují. Na tuto stížnost reagoval žalovaný sdělením ze dne 21. 09. 2011, v němž uvedl, že správní spis zaslal zdejšímu soudu v souvislosti s jinou žalobou žalobců a že z toho důvodu nemůže ve věci pokračovat v řízení, a tím ani odpovídat na dotazy žalobců.

V této souvislosti poukázali na ustálenou judikaturu, podle níž předání správního spisu soudu není důvodem pro nečinnost správního orgánu. Mají za to, že v uvedené věci podáním stížnosti vyčerpali všechny prostředky, které jim informační zákon k ochraně proti nečinnosti žalovaného poskytuje.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že se domnívá, že s ohledem na skutečnost, že v uvedené době nedisponuje správním spisem, poskytl žalobcům veškeré informace, které v dané procesní fázi a situaci bylo možno racionálně poskytnout. Podotkl, že i samotná žádost o informace se nacházela ve spise, který nemá k dispozici, neboť byl předán příslušnému soudu. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Jako přílohu k vyjádření žalovaný přiložil shodné (shora citované) písemnosti jako žalobce. Správní spis předložen nebyl s ohledem na skutečnost, že byl soudem vyžádán v řízení o jiné žalobě. K žádosti žalovaného nařízené jednání nic nového do věci nevneslo, neboť žalovaný se i přesto, že byl řádně obeslán, k tomuto jednání nedostavil.

Soud zjistil, že k rozhodnutí ve věci není nezbytné se seznámit s obsahem správního spisu, neboť k tomu postačuje obsah listin shodně předložených oběma stranami soudního řízení. Správní spis se toho času nachází u Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) s kasační stížností v jiné věci.

Pro věc je rozhodující, že žalobci se obrátili na žalovaného se žádostí o poskytnutí informací v režimu informačního zákona. S ohledem na výslovný odkaz v této žádosti tak bylo povinností žalovaného postupovat v mezích informačního zákona, a to v přísných lhůtách v něm uvedených.

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění.

Podle odst. 7 tohoto ustanovení lhůtu pro poskytnutí informace podle odstavce 5 písm. d) může povinný subjekt prodloužit ze závažných důvodů, nejvýše však o deset dní. Závažným důvodem je i vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost. Žadatel však musí být o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován, a to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

Podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona k informacím stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Podle odst. 3 písm. b) se stížnost podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7.

Podle odst. 5 povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Podle odst. 6 písm. b) a c) § 16a informačního zákona nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti.

Podle odst. 8 nadřízený orgán o stížnosti rozhodne do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný byl povinen žádosti, jež mu byla doručena dne 02. 08. 2011, buď vyhovět, nebo poskytnutí požadovaných informací odmítnout nejpozději dne 17. 08. 2011 (uplynutím lhůty 15 dnů). Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný tvrdí, že v uvedené době neměl k dispozici správní spis, nabízelo se mu využití § 14 odst. 7 informačního zákona, čímž si mohl zajistit nezbytné prodloužení lhůty potřebné pro obstarání údajů ze spisu, který byl předložen správnímu soudu. Protože však žalovaný o prodloužení lhůty žalobce nijak neinformoval, k prodložení lhůty pro poskytnutí informace nedošlo.

Žalobci dne 12. 09. 2011 využili prostředku na ochranu proti nečinnosti, který informační zákon speciálně upravuje v ustanovení § 16a odst. 1 písm. b), a to včas před uplynutím lhůty 30 dnů ode dne, kdy nejpozději měl žalovaný žádost o informace vyřídít (lhůta končila dnem 19. 09. 2011). Žalovaný však nesplnil svou povinnost předat stížnost se spisovým materiál nadřízenému orgánu (Krajskému úřadu Středočeského kraje – srov. § 20 odst. 4 informačního zákona ve spojení s § 178 odst. 1 větou druhou s. ř.) do 7 dnů, ani v této lhůtě žádost dodatečně nevyřídil. Tím byla pro účely soudního řízení správního splněna podmínka bezvysledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve správním řízení .

Z uvedeného průběhu řízení jasně vyplývá, že žalovaný nevyřídil žádost žalobců v zákonem předepsaných lhůtách, a to ani po podání žaloby. Naopak se jeví, že požadavkem na konání jednání před soudem, jehož se následně ani nezúčastnil, pokračoval v obstrukčním jednání a pouze usiloval o oddálení vynesení verdiktu soudu. Ke dni vynesení rozsudku zůstala žádost žalobců o informace i po pěti a půl měsících nevyřízena.

Žalovanému přitom nesvědčí ani okolnost, že, jak uvádí, neměl v uvedené době k dispozici správní spis. Předně je třeba připomenout jako oprávněnou argumentaci žalobců, podle níž měl-li žalovaný správní spis po určitou dobu k dispozici (třebaže po uplynutí zákonných lhůt podle informačního zákona), měl žádost o informace vyřešit alespoň dodatečně. Ani v uvedené době před opětovným odesláním spisu k jiné žádosti soudu však žalovaný ve věci nijak nekonal.

Je také pravdou, že ustálená judikatura správních soudů potvrzuje povinnost správních orgánů pokračovat ve správním řízení i v průběhu soudního řízení, kdy je logicky správní spis připojen k soudnímu spisu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 04. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 04. 12. 2007, čj. 5 Ans 1/2007-53, ve vztahu k řízení o kasační stížnosti). Je tedy zřejmé, že si správní orgán má před odesláním pořídit kopii správního spisu, popř. alespoň jeho nejdůležitějších částí, aby nebyl po dobu soudního řízení ochromen ve své činnosti související s danou věcí. Ačkoliv to neplyne z výslovného ustanovení právního předpisu, lze to dovodit jako důsledek požadavku stanoveného v § 6 odst. 1 s. ř., podle nějž je správní orgán povinen věc vyřizovat bez zbytečných průtahů.

Je třeba také zopakovat, že žalovaný měl možnost, když už si nepořídil kopii podstatných částí spisu, pořídit si tuto kopii dodatečně v rámci nahlédnutí do soudního spisu, k němuž byl správní spis připojen. Za tím účelem mohl podle § 14 odst. 7 informačního zákona využít prodloužení lhůty k poskytnutí informací. Jestliže tak neučinil, musí to být přičteno k jeho tíži.

Správní soud také podotýká, že ani případné přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, jej nezabavuje povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podané v režimu tohoto zákona.

Lze tedy uzavřít, že žalovaný porušil svou povinnost v zákonných lhůtách reagovat na žádost žalobců o poskytnutí informace, ať už poskytnutím informace nebo vydáním příslušného rozhodnutí podle informačního zákona. Žalovaný následně svým postupem zmařil i vyřízení stížnosti žalobců nadřízeným orgánem, neboť jejich stížnost mu nepostoupil k vyřešení. Žalobci tak vyčerpali možnosti řešení nečinnosti žalovaného v řízení podle informačního zákona a jejich žaloba je tudíž jediným možným účinným postupem v této situaci. Žaloba je přitom důvodná, protože nečinnost trvá, když ani v době vydání tohoto rozsudku nebyla žádost žalobců o poskytnutí informace vyřízena.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobcům, kteří byli ve věci úspěšní, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 12.880,- Kč, a to za zaplacený soudní poplatek v částce 1.000,- Kč a za právní služby v částce 11.880,- Kč. Tuto částku tvoří tři úkony právní služby při současném zastupování dvou osob po 1.680 Kč [2 x převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast na jednání – § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), snížené o 20 % podle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif] a dvakrát tři paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. ledna 2012

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková